Știri și Reportagii

Sportul și școala

de PAUL POPESCU

Dintre toate instituțiile, aceea care ar fi trebuit să se preocupe cel mai mult de sport este școala. Dar între școală și acest indispensabil mijloc de educație a existat o desbinare totală.

Sportul a început să se afirme la noi în anii apropiați dinainte și de după războiul mondial. Mulți dintre cei cari se intitulează pionieri în sportul românesc sunt încă destul de tineri.

Fiind un fenomen nou, sportul a provocat explicabile nedumeriri și rezistențe iar autoritatea școlară nu a sesizat din vreme viitoarea carieră a sportului și a neglijat-o.

Cei mai mulți directori de școli secundare (care școli ne interesează în primul rând), luând în brațe formula că «ei au învățat carte și fără așa ceva, ba au făcut și România Mare», au început să prigonească sportul școlar, e drept, cei mai mulți fără răutate dar și fără înțelegere.

Isgonit din școală, sportul s'a strecurat, pe apucate, printre elevi, cari constituiau, fără știrea școlii și chiar a părinților, societăți sportive cu nume mari dar cu posibilități mici. Pe calcanul unei case ce se mărginea cu un maidan, boiau strâmb numele clubului și își începeau imediat activitatea printre gropi, cioburi și gunoaie.

Acest sport, orfan de grija școalei și a părinților, caracterizează epoca eroică de imediat de după război. Inflorit în condiții atât de vitrege, el le poartă pecetea.

Primele comunități sportive se constituiau întâmplător, având la bază, de cele mai multe ori, o mahala comună, foarte rareori o școală comună. Cunoaștem cruzimea copilului lăsat de capul lui. In aceste mici comunități trebuia să-ți cucerești un loc și să ți-l meriți cu forța pumnilor, participând, fără să-ți dai seama, la o selecție naturală a forței.

Poate, tocmai pe această selecție depe maidan se întemeiază înflorirea atît de grabnică a sportului românesc.

Dar în afară de acest problematic avantagiu, condițiile de început ale sportului au fost pline de neajunsuri. Prin selecția de care vorbim, au fost îndepărtați de sport tocmai aceia care ar fi avut mai multă nevoie de el: copiii timizi și slabi. Copiii scăpați de sub control cu această ocazie, își puteau da drumul celor mai urîte obiceiuri. S'ar părea că, de atunci, înjurătura este condimentul sportului nostru.

Inițiativa oficială în școală, pe acest tărâm, se mărginea mai ales, la sărbătoreștile și reușitele întreceri de oina care, prin succesul lor, ar fi trebuit să câștige simpatia pentru sport a conducătorilor școalei.

Incetul cu încetul, rezistențele au început să cadă, inițiative să se nască; dar prea greoi pentru a se putea depăși inițiativa extrașcolară, bine înrădăcinată. Toți concurenții la întrecerile interșcolare erau formați și înscriși la diverse cluburi. Nici un concurent nu era format în școală. Echipele erau făcute în pripă, ținându-se seamă de rezultatele obținute de fiecare în afară de școală.

Generația mai tânără de profesori de educație fizică, pregătiți temeinic, ar fi putut, însfârșit, să înceapă un program serios de sport în școală, dar au fost împiedecați de pacostea străjeriei, care le-a redus complet posibilitățile, obligându-i ca din toamnă și până în vară să pregătească numai și numai circul dela 8 Iunie.

In afară de aceasta, s'au izbit de multe ori de reaua voință a directorilor de licee neînțelegători și de lipsa de instalații.

Acum, când generația profesorilor de educație fizică din ultimii an a fost liberată de obligațiile față de străjerie și când i s'a deschis larg câmpul inițiativelor, nădejdea și urările noastre de reușită se îndreaptă, în primul rând, către ei.

Numărul de mâine al Gazetei Sporturilor va apare în șase pagini și va cuprinde informații complete asupra manifestațiilor sportive din țară și din streinătate.

Virtuos al modestiei

Anghel Crețeanu

leagă un trecut de internațional cu un prezent de bravă sportivitate

„Unul mai bun să mă înlocuiască"

de ION BALEANU



Până în cele din urmă Crețeanu tot va prinde mingea.

S'a pus problema prezentării unuia dintre internaționalii noștri sportivi, de cea mai mare actualitate. Observator la zi al faptului sportiv, mărturisesc că nu am putut fi impresionat de vreuna din faimoasele vedete ale sportului românesc, care la ora actuală se mărginesc în a nu depăși limitele obișnuitei lor forme, adică în a parcurge un match fără a-l trăi cu acea intensitate în care sufletul și efortul fizic se contopesc.

Am ales astfel pe un virtuos al modestiei, pe Anghel Creețanu, goal-keperul Unirei Tricolor, și pentru încă un motiv de înaltă demnitate sportivă — pentru legionara lui ținută pe teren, în matchul de triste brutalități U. Tricolor—Venus.

Anghel Crețeanu a fost poate singurul jucător pe teren, eminamente sportiv. Jucătorul care a intrat pe teren, a salutat și s'a comportat ca atare. Calm, sever în atitudinea lui, fără să-și întrebuințeze picioarele pentru alte scopuri decât de a... degaja mingea.

Acesta este Anghel Crețeanu — singurul care nu s'a putut remarca la matchul de care am vorbit, fiindcă n'a fost prezent nici în scandal, nici în bătăi. Dimpotrivă a încercat să aplaneze conflictele întrebuințând bătrâna lui personalitate, deși gălățeanul de baștină Anghel Crețeanu, nu are decât 30 de ani. Incât, socotesc că, decât o ședință de educație sportivă, pentru actorii tristului spectacol de Sâmbăta trecută, exemplul lui Crețeanu să fie convingător și... mai ales prilej de remușcări pentru unii sau alții.

Sânt măgulit că am un prieten ca Anghel Crețeanu, pentru exemplul lui de sportivitate de acum o săptămână, pentru modestia lui caracteristică, pentru ceiace a însemnat ca reprezentant al culorilor românești din 1934 până în 1936. Și nu-l cunosc de azi, de ieri, nu l-am întâlnit întâmplător pe o margine de tușă, cu mingea pe genunchi. Ne-am întâlnit într'o ședință de cuib, unde camaradul Anghel Crețeanu a venit să soarbă credința cea mare a vremilor ce aveau să se împlinească.

Ascensiune

Din 1922, când a început să-și deslege mădularele în plongeoane acrobatice ca junior la DVA (Galați) sub directa supraveghere a fratelui său Gheorghe Crețeanu, până azi, Anghel a mers un drum drept, ascensional, fără ocoluri. Așa a ajuns la echipa primă a lui DVA, jucând la Ivești și Focșani, alternând in poartă cu titularul Ștefanache.

Unde este acest Ștefanache? Poate e om la casa lui și-și trăește amintiri din tăeturi de gazete locale. Anghel a depășit cadrul intereselor gălățene, a ajuns la București, după ce făcuse, în pofida rezultatului — un match mare, în 1927, contra Colței (Brașov) în semifinalele campionatului național. Așa și-a luat examenul de semivedetă, împotriva lui Kiss, Auer, Steiner, Sternberg et Co. Pentruca în 1929, odată cu diploma lui dela Școala de comerț să intre într'o pauză fără rezultate negative. Dimpotrivă, în 1933 își începe activitatea lui trienală la Juventus.

I-am reamintit de matchuri pe care el, le jucase, eu le văzusem:

Juventus — Universitatea 2-2.

Juventus — Ferencvaros 5-4. Unul din matchurile de glorie ale unui Crețeanu ajutat de Vogel și Neacșu.

I-am întrebat de matchurile lui internaționale. Mi le trece pe toate în revistă, calm, fără să se împăuneze.

Speakerul Virgil Pretins Economu

Nu! Vorbește foarte neted de acel 3-3 cu Polonia la Lemberg în 1934 când a fost uns internațional. Și ce ditirambe a turnat presa pe atunci! Dar Anghel povestește cu un fel de duioșie de tristeți... Tristețe care se descrețește odată cu prezența lui la Balcaniada dela Atena, unde și-a rupt mâna în contra Bulgarilor.

— In acelaș an.

— Mi-amintește, mi-amintesc. Nu-i când Virgil Pretins Economu, a făcut pe cel mai hilariant speaker de pe glob ?.

— Da, da. Parcă-l aud : «Dobay are mingea, aleargă, o trece la Bodola, Bodola trage și... Bulgarii au marcat».

Mai ia parte Crețeanu la Balcaniada dela Sofia pentruca în acelaș an (1935) să facă matchul lui de mare calibru contra Poloniei.

Rezultatul : 4-1 pentru echipa română.

— Explicația, Anghele ?

— Era firesc, doar eram bine păzit de Albu și Buerger, —mi-a răspuns cu aceiaș modestie pe care i-am apreciat-o întotdeauna.

Și, pentru a o verifica, este deajuns să amintesc că în anul acela, după matchul cu Polonia — Anghel Crețeanu a fost desemnat de un concurs popular, drept CEL MAI BUN JUCATOR ROMAN.

Ultimul lui match internațional — cu Jugoslavia soldat cu încă o victorie 3-2.

Dar ultimul lui match, cum îi place uniristului să-i spună, ar putea fi totuș urmat de un altul în anul de grație 1940-41...

Barajul în prigoană

Anghel Crețeanu a venit la Unirea Tricolor (1936). O! dar nu mai este cazul să-l rog a-mi povesti acel 4—4 cu Triestina, sau 2—3 cu Admira marelui său adversar, Platzer, în culmea gloriei continentale!

Anghel Crețeanu a uitat statistici și rezultate de carieră. Nu mai este footballistul X, gata să-și povestească isprăvile.

Anghel se mărturisește.



Crețeanu conducând antrenamentul Unirii-Tricolor.

— Cum te-ai aclimatizat la Unirea Tricolor?

— Prin legăturile sufletești care s'au stabilit între mine și d. Vică Negulescu — cu care am trăit transformarea la față a clubului nostru sub noua orânduire spirituală, pe care prof. Nae Ionescu, a venit să ni-o dea. Noi cei dela Unirea l-am iubit și l-am urmat cu gândul pe drumul pe care a mers. Profesorul avea domiciliu forțat în începutul de prigoană, iar noi, cu moralul destrămat căzusem în baraj cu U. D. R. Reșițenii veniau din Divizia B. Noi scoboram din Divizia A. La Reșița ne-au învins cu 3—1. Jucam returul la noi, la Obor. Am intrat pe teren fără convingere, toți. Simțiam bocancii de plumb. Când, un camarad m'a chemat: «ANGHELE, UN BILET, CITEȘTE-L BAEȚILOR, URGENT. ESTE DELA CAMARADUL COMANDANT NICULAE TOTU, DIN LAGAR». Atât! Mi-am strâns băeții. L-am citit, biletul trecut printre gratii și sârmă ghimpată. Am câștigat cu 5—3.

Un baraj în prigoană.

A fost un match eroic. Iar președintele lor și conducătorii, atunci prigoniți, au fost mulțumiți.

Unul mai bnn să mă înlocuiască

Anghel Crețeanu este un unirist, în sensul complet.

Pentru el o echipă de football înseamnă o grupare de suflet în primul rând.

— Cum va trebui să se comporte Unirea în Divizia actuală ?

— Să învingă sau nu, dar să trăiască disciplina de joc și conduită. Așa cum a fixat-o adresa comitetului care după incidentele de Sâmbătă și-a cerut propria sancționare.

Acesta este Anghel Crețeanu, goalkeperul Unirei Tricolor. Sportivul calm, sobru, gata pentru clubul lui să-și facă datoria, în legea cea nouă a spiritualității sportive legionare.

Vreți să-l întrebați și Dvs. ceva. Nu-i așa ?

Vreți să știți cât va mai sta la Unirea Tricolor.

Iată-i răspunsul :

— «CAT UNIREA VA AVEA NEVOE DE MINE, PANA VA GASI UNUL MAI BUN SA MA INLOCUIASCA».

Fiindcă Anghel Crețeanu a jucat luni de zile fără să aștepte salariul, fiindcă Anghel Crețeanu este un unirist, singurul unirist prin convingere, nu prin mentalitate de cartier, prin trăire în spirit autentic sportiv.

Dumineca bucureșteană

BASKET VOLLEY-BALL

ORA 9—13: teren Sportul Studențesc, Velodrom, E. F. A., Stadiul Român, Pebe, a IV-a etapă a campionatului regional.

FOOT-BALL

ORA 16: Sportul Studențesc — U. D. R., teren Giulești.

HIPISM

ORA 14: Alergări de galop pe hipodromul Bneasa Jokey-Club.

NAUTICE

ORA 10: Campionatele naționale de yole olimpice pe lacul Herăstrău.

RUGBY

ORA 13.45: Viforul Dacia — Stadiul Român, teren Velodrom.

T. C. R. — Victoria, teren T.C.R.

C. F. R. — R. C. 13, teren Triunghiu.

COLȚEA LEGIONARA

Astăzi când în sportul românesc mai există multe, foarte multe grupări de football cu bugete extravagante, cu jucători plătiți împărătește cu lefuri de profesori universitari — gândul nostru se întoarce spre unul din cele mai vechi cluburi românești: Colțea.

Un nume care în sufletul atâtor sportivi încărunțiți trezește ecouri de primă tinerețe și dă bătăi de inimă de licean!

Colțea, clubul plecat din avântul și punga ușoară a unui grup de Români, foarte tineri și însuflețiți de flacăra neînțeleasă pe atunci a sportului.

Din 1913 când s'a înființat până în 1934 Colțea s'a ridicat încet încet afirmându-se ca o mare familie sportivă în sânul căreia dragostea de sport și camaraderia au dat cimentul trebuitor victoriilor.

In 1934 Colțea, care a avut multe perioade grele în lunga ei existență în sportul românesc, primește o infuzie de viață nouă. Inregimentează jucătorii clubului Vârtejul.

Colțea din acest moment se legionarizează odată cu aducerea ca vice președinte a preotului Dominic Ionescu, mort în credința legionară în urma suferințelor îndurate în lagăre. Fusese președinte al Vârtejului. La Colțea a depus o muncă extraordinară, fiind când antrenor, cand delegat pe la federație, punând o fărâmă din sufletul său mare la temelia sportului pe care-l clădea.

Din conducerea Colței legionare a mai făcut parte: dr. Vasile Marin, comandant legionar căzut eroic în Spania, alături de Ionel Moța, pentru legea lui Hristos și biruința Crucii, Alexandru Cantacuzino, comandant legionar ucis mișelește în Septembrie 1939 în închisoarea dela Râmnicu-Sărat. Din munca lor, a celor care au fost s'a sădit credința legionară în sufletul tânăr al bătrânei Colțea.

Performanța din sport — Colțea legionară a avut victorii răsunătoare — s'a îmbinat cu spiritul de viață nouă.

A venit apoi prigoana.

Jucătorii și conducătorii Colței au plătit birul de jertfă pentru credința lor în Invierea Neamului. Și unii și alții au făcut luni și ani de lagăre. Au ieșit din ele așa cum intraseră : cu fruntea sus. Drepți ca idealul pentru care au luptat pe toate cărările vieții lor. In echipa de pedeapsă a sângerosului dictator al regimului de ieri, Armand Călinescu, a făcut parte și ajutorul comandant Ion Vasiliu. Cel căzut la datorie fusese goal-keeperul Colței!

Astăzi pentru Colțea care a suferit atâtea umiliri și lovituri în ultimii doi ani drumul e larg deschis.

In Statul Legionar, sportul — care va fi îndrumat spre matca lui firească educativă — va avea un exemplu demn de urmat în Colțea legionară.

Astăzi camarazii Dan Chiriceanu, Ștefan Anastasescu, Puiu Stroescu, Șebleru conducători de vremuri bune sau rele ale Colței, vor continua opera de zidire nouă a sportului românesc.

Vom vedea încă anul acesta Universitatea în divizia națională A?

Sau clujenii vor avea un „loc rezervat" pentru anul viitor?

Biroul federal, întrunit Vineri seara, cercetând memoriul grupării Universitatea din Cluj, a decis să-l trimită spre rezolvare Comitetului Federal, care se va întruni Joi seara.

Cu toate că e devreme, vom analiza mai jos cererile cuprinse în memoriul clujenilor, maniera în care se pot ele încadra atât în regulamentul federal cât și în principiile generale care trebue să guverneze sportul și vom încerca să prevedem ce decizie se va lua asupra acestui caz.

Cererile Universității

Clubul Sportiv Universitar, a depus încă de Luni la FRFA, prin președintele său d. dr. Buteanu, un memoriu, în care, după ce arată imposibilitatea unei fuziuni cu Victoria, anunță federația că gruparea este complect organizată și că poate juca în campionat începând dela 13 Octombrie.

Cu privire la divizia în care ar urma să fie încadrată Universitatea face următoarele sugestii:

a) în Divizia Națională A, cu sediul provizoriu în București și

b) în Divizia Națională B, cu sediul provizoriu în Sibiu.

Dacă federația adoptă soluția a doua, Universitatea cere să aibă pentru anul viitor un loc rezervat în Divizia A, indiferent de felul cum s'ar clasa în campionatul Diviziei B, la care participă anul acesta.

In încheere, clujenii arată că sunt dispuși să accepte orice soluție ar fi mai bună pentru FRFA, căreia ei înțeleg să nu-i creeze nici un fel de dificultate, cu singura condiție ca soluția dictată să respecte drepturile lor.

Se poate rezerva unei echipe loc într'o categorie superioară pentru la anul?

Din cele două soluții propuse de clujeni, s'ar părea la prima vedere că aceea care are cele mai mari șanse de a fi adoptată de oficialitate, este cea dela punctul b, adică echipa să joace anul acesta în divizia B, iar la anul să promoveze în A, indiferent de rezultatele ce ar obține în campionatul de acum.

Din păcate, după părerea noastră, cât și aceea a mai multor oficiali de marcă din federația de football, adoptarea ei este imposibilă. Tot interesul care se manifestă azi pentru football și toate posibilitățile lui de progres, stau numai în lupta sportivă pe care o dau grupările între ele, pentru a se clasa finalmente cât mai bine și — în cazul categoriilor inferioare, pentru a promova.

Nesocotirea acestui principiu — oricât de excepțională ar fi situația de soluționat — ar crea un precedent periculos pentru însăși existența footballului, căci oricare club, aflat într'o stare mai mult sau mai puțin excepțională, ar putea ridica pretenții justificate, invocând precedentul creat.

Și mai este un inconvenient. Să presupunem că o echipă din campionatul diviziei B are loc asigurat pentru la anul în A și că această echipă reprezintă o oarecare valoare în seria ei. Dacă ar juca serios, poate ar lua campionatul și ar promova. Dar, având locul asigurat nu e obligată s'o facă și atunci câte combinații nu se pot face cu alt club din aceeași serie, pentru îndepărtarea unui adversar periculos și puternic ? Pentru cine cunoaște culisele footballului, nu mai e nevoe să insistăm.

Departe de noi gândul de a viza prin cele de mai sus clubul universitar clujean. Intenția noastră este să prezentăm întreaga problemă cât mai sincer, arătându-i toate fațetele pentru a evita crearea ambianței favorabile sforăriilor de cari abia de curând footballul românesc a fost scăpat.

Universitatea în divizia A chiar din anul acesta?

După cele expuse mai sus, ar rămâne că singura soluție posibilă este ca Universitatea să fie introdusă în Divizia A chiar din anul acesta.

Lucrul, din punct de vedere regulamentar, este în orice caz mai legal și deci mai posibil. Practic însă, sunt și aci de trecut dificultăți foarte mari, aș zice insurmontabile.

Ajungem astfel la eventualitatea unei modificări de formulă. E posibilă? In mijlocul campionatului? Credem că nu! Să faci un campionat cu 13 echipe? Ar fi cu siguranță original. In plus, s'ar termina și cu bruma de interes ce mai manifestă publicul pentru partidele divizionare A și grupările, într'o situație materială precară la extrem și binecunoscută de federație, ar fi obligate la sacrificii suplimentare, cărora nu știm cine ar putea face față.

Atunci? Una din echipele divizionare actuale, să fie înlocuită cu Universitatea, formula rămânând astfel la 12 echipe. Dar cine să fie scos? Și după ce criterii? Iată întrebări cărora nu li se poate răspunde. Poate fi eliminată FC Brăila fiindcă e ultima clasată? Conducerea ei — nu trebue să uităm — a făcut investiții materiale importante, în achiziții, în teren, în echipament. Că până acum nu ințeleg roadele acestor sacrificii nu importă, căci suntem siguri că brăilenii, încă înainte de a fi prea târziu, vor avea o echipă bună. Atunci pe cine să retrogradezi? Poate prin tragere la sorți dacă sistemul surâde grupărilor și comitetului federal.

Atunci ?

Mărturisesc că n'așı vrea să fiu în pielea vreunui membru al comitetului federal. Chestiunea asupra căreia are să se pronunțe acest for este atât de dificilă și delicată, încât dacă o rezolvă acceptabil — nu perfect — dă dovada de o complectă maturitate și o diplomație cu nimic inferioară aceleia a conducătorului Universității. Căci suntem siguri că și d. dr. Buteanu va recunoaște că a procedat foarte abil, necerând nimic, sugerând numai și declarându-se gata de orice sacrificiu pentru a ușura misiunea oficialității, cu singura condiție ca, «drepturile recunoscute Universității înainte de scindarea Ardealului să-i fie respectate integral».

Cu scandal și gălăgie, d. Buteanu n'ar fi obținut nimic. Prin finețea și inteligența cu care d-sa a procedat, Universitatea are șanse să joace în A chiar anul acesta.

Dar, ne întrebăm: poate fi calitatea primordială a grupărilor din Divizia Națională A inteligența președinților lor ?

Androniu

Astăzi Germania-Ungaria la football

Echipele naționale de football ale Germaniei și Ungariei se vor întâlni astăzi la Budapesta într'un cadru festiv.

La match va asista și d. E. von Tschamer und Osten, conducătorul sportului german.